

Уважаеми ученици и колеги,

В навечерието на нашия най - светъл, най - български празник - деня на българската просвета и култура, на светите братя Кирил и Методий, на българското училище - 24 май - Ви поздравявам и пожелавам здраве и дръзновение! Повече сигурност, сили и смелост!

Нека светлите образи и дела на първоучителите Ви вдъхват вяра и доброта! Нека празникът Ви обнадеждава и окриля мечтите Ви! Нека заедно ставаме все по знаещи и можещи, по-съзидателни и по - мъдри, за да пребъде нашето 90- годишно училище - гимназия "Георги Бенковски", в чиито темели и летоброене са вградени не само годините, но и старателният труд на хиляди учители и ученици, родители и общественост. Тази неразривност бележи незабравя и памет. Тя е извор на признателност, гордост и увереност!

И затова нека дружно учители и ученици, с ясното съзнание за себестойност и достойнство, посрещнем празника с вълнуващите слова на химна:

"Върви народе възродени!

Напред! Науката е слънце!

Светъл празник!

Ръководството на СОУ "Г. Бенковски"

За празника - с благодарност и преклонение "В началото бе СЛОВТО..."

Евангелие от Йоан

Народите, както и хората, имат свои географии, но те се измерват с векове и хилядолетия и се наричат история. А истинската история на един народ започва с раждането на писмеността.

За българския народ и на цялото славянство няма по-значимо, по-епохално и по-грандиозно дело от раждането на славянската писменост:

Аз-буки-веди-глаголи...

То принадлежи на братята Кирил и Методий - първоапостолите, първоучителите, доблестните воители на правдата, трекосали равнини и

планини, за да пребъде славянската реч.

Кирило-Методиевата азбука е духовното освобождение на славянството, а двамата солунски братя, превеждайки богослужбните книги на старобългарски език, стават и воители на вярата. Затова църквата ги канонизира за светци и превръща 11^{ти} май в ден за почит на две големи личности в културната история на човечеството.

По стародавна традиция българският народ слави делото и подвига на Кирил и Методий на 24^{ти} май. Такъв празник няма нито един народ - защото 24^{ти} май е ден на буквите, на писмеността и културата, изтръгнали ни от мрака на невежеството още в далечния X век и приобщили ни към голямото семейство на цивилизованите европейски народи

Словото, писмеността - те са нашето начало и нашата вечност.

11 столетия мекото сияние на лъчезарните образи на двамата братя огрява превратния ни исторически път. Това е дело, което не може да се премери с обикновените везни на човешките понятия за значимост и величие. То е и основанието ни да кажем с думите на народния поет:

че и ний сме дали нещо на светът и на вси славяни книга да четът...

Половин Европа днес пише с Кирило-Методиевите писмена. Те са единствените завоеватели в човешката история, които славянството прославя. На тях е отреден най-светлият, най-цветният празник - 24^{ти} май.

Скъпи наши учители, уважаеми съученици, Да ни е

честит празникът на духовността и знанието!

Живеем в трудно време. Рушат се утвърдени ценности, духовността, човешкото е в криза. Но жилавият български корен е преживял много кризи, съхранявайки духовността си.

Да я запазим и днес - за настоящето и бъдещето на България, за тези млади хора, които избират икономическата емиграция, но изгарят от носталгия по родината и вярват, че това е само временен избор.

Да бъде словото! Да съхраним живеца на българския дух!

Честит празник!

IX^а клас - езикова паралелка

Здравейте приятели!

След близо двумесечно отсъствие отново сте с новия брой на "Микромегас". С настъпването на пролетта и със събуждането на природата се събудихме и ние, за да съберем, подготвим и да ви представим най - интересните случки и събития в училищния живот на Гимназията. А те съвсем не бяха малко... За най - интересните от тях ще можете да прочетете на следващите страници - пашите репортери се погрижиха да ви ги представят по най - интересния и атрактивен начин. Друга част от неуморният ни екип ще ви поднесе интересни материали и за празника на славянската писменост и култура - 24 май. Подобаващо място е огредено и на темата на броя - ВИПУСК 2004! С какви мисли и настроения абитурантите напускат своето училище ще разберете от самите тях в анкетата, която направихме специално за вас! В рубриката Визитка ще се срещнете поотблизо с г-жа Паскова и ще подучите любопитни неща от личния и професионалния й живот. Не сме забравили и училищните новини - те са толкова пресни и топли, че направо парят. А в развлекателната страница ви предлагаме полезни съвети - с малко усилия да бъдем по-привлекателни. Надяваме се да ви бъде забавно и интересно! Приятно четене!!!

Боряна XIБ

Най-светлият празник

Денят на славянската писменост, българската култура и просвета - 24 май, е най – светлият и най – българският празник. Най – българският, защото едва ли има друга страна или народ, които да изразяват по такъв тържествен начин обичта си към знанието и просветата. 24 май е светъл празник не само на българския народ, но и на цялото славянство. Празник и тържество, слава и гордост за безсмъртното дело на Кирил и Методий! На този ден България се събужда с една стара, но винаги млада песен: **”ВЪРВИ НАРОДЕ ВЪЗРОДЕНИ, КЪМ СВЕТЛИ БЪДНИНИ ВЪРВИ!”** От

столицата до последното селце, в което бие училищен звънец, я подема гласове, пеят я деца и възрастни, 1300 години българска държава и повече от 1100 години писмена българска култура! Векове наред върху небосклона на България греят имената на Кирил и Методий. Векове наред славяните си служат с азбуката, сътворена от двамата първоучители. Дължим преклонение пред тяхната памет и паметта на учениците им, чиято апостолска вяра увенчава с успех великото дело.

Боряна 11”б”

”Голи са без книги всички народи”

Като великолепна притча достигат до нас словата на Константин – Кирил Философ, изречени в ”Проглас към Евангелието” - ”Голи са без книги всички народи”. Думи - хуманна защита на славянската просветна кауза срещу ограничения духовен хоризонт на триезичието. Дълбока мъдрост - без писмено слово на роден език народите са беззащитни и уязвими. ”Голи са без книги всички народи” - трудната мисия на едно просвещение, което Кирил философ превръща в смисъла на живота си.

Но тези слова надхвърлят границите на историческия контекст. Превръщат се в крилата фраза. Защото съдържат съкровена истина. Защитават свещеното човешко право на всеки народ да пише на собствения си език. Чрез знанието на роден език да има достъп до духовността.

”Голи са без книги всички народи” звучи съвременен и днес, защото словото е и зрение, и слух, и живот. Книгите на роден език са нови сетива, очи за душата, за ума и сърцето. С тях човек по-добре опознава и обяснява реалността, преодолява духовния мрак, опознава неопознаваемото. Черпи жизнени сили

от светлината на познанието. ”Голи са без книги всички народи”, защото книгите са не само знание и познание, а и път на доброто и спасението. Словото приобщава към общочовешките ценности и извежда до духовните територии на хуманността, милосърдието, любовта. Книгите обогатяват нравствено човека и му помагат да достигне до един по-възвишен свят.

”Голи са без книги всички народи”. Защото книгите на роден език отстояват националната самобитност. Без тях е трудно нацията да се утвърди и оцелее. Чрез тях всеки народ успява да остави своя отпечатък от своята съдба в историята и културата на света. Изгражда своето историческо бъдеще, за да пребъде през вековете. Като просветен народ, поел по свещения път на знанието и просветата на своя роден език.

Народ, който на своя роден език изразява душевността си. И така неговите мисли, чувствава, история стават неподвластни на времето.

”Голи са без книги всички народи”. Всяко поколение преодкрива тази съкровена истина и повтаря безсмъртните Кирилови слова.

И така, сядам да пиша ”произведение” за Петя Дубарова. Върху белия лист започвам да нижа сравнения от рода на ”бляскава комета”, ”нежно цвете” и т.н. Изведнъж ги задраскам с яростен замах. Защо ли? Зашото те не могат да уловят нейната истинска душевност. Комета? Не, кометата само проблясва и изчезва в бездънната синьо-черна мастилница на космоса. Цвете? Тук наистина прекалявам! Колко бързо увяхва неговата красота и както самата Петя казва:

”Ала ще погълне
с грозен смях пръстта
неговата ясна
чудна красота.”

Аз я виждам като център на една малка вселена. Каква вселена? – това е неизбежният въпрос, който поражда това на пръв поглед нелепо сравнение.

Моля ви, гмурнете се замалко в бездънния, многоцветен и кипящ океан на вашите чувства. Когато затворите и последната, вече прочетена страница на някоя книга на Петя Дубарова, не ви ли се струва, че пред все още замаяния ви от четенето поглед се въртят в безкраен калейдоскоп Лунапаркове, момчета, писма, дискотеки, училища, бели дънки, трудни и дълги стихотворения и какво ли още не. А в центъра на този низ от картини и събития, в своя роден Бургас, стои Петя, усмихва се като малка, но ярка и искряща звезда. Колко е трудно да повярваш, че тази звезда угасва още савсем млада... Не, отново говоря глупости! Тази глупава дума – угасва, съвсем неуместно се вмъкна в това трогателно писание. Как ще е угаснала! Ако в някоя тъмна, нежна, изпълнена с ухания нощ, вдигате поглед към блещукащия поетичен небосклон, ще видите тази звезда, която грее вече с друга светлина – с нежната светлина на красивата и тъй рано отлетяла с крила от прекрасни стихове душа на Петя!

Другат логичен въпрос, който ще си зададе всеки, е: как мога да пиша така за нея, след като дори не съм я познавала – та аз съм ”само” на 12 години! Естествено, и тук има отговор (не се съмнявайте в искреността му) – аз я виждам!

Виждам я със сърцето си в прекрасните стихове, които Петя е оставила като искряща следа след себе си. Наистина на това обяснение не е трудно да се повярва – кой не я чувства като близка приятелка, кой не намира ”своя пристан зелен” в стихотворенията й?

Сега е мой ред да задавам въпроси. По-точно само един – кой вярва, че Петя Дубарова е наистина мъртва? Кой не чувства нейната топлина, животворна искра дълбоко в себе си? Ако има такъв човек който не я усеща, то моето мнение за него е, че той няма душа.

Защо Петя е жива! Колкото и банално и изтъркано и да е, тя все още топли сърцата на истинските хора. И искам да завърша с това изпълнено с надежда и вяра изречение: **Петя е жива!!!**

Мария Христова, VI”б” клас

Децата са цветята на живота

Представете си една градина, отрупана с красиви и нежни, срамежливи и неповторими цветя. Високо се перчат ярките минзухари, навели са глави свенливи кокичета, бърбят си сплели стъбълца лалетата. Рози, темениужки, иглики, зюмбюли - пъстър свят от форми и цветове, от аромати и красота, каквато само природата може да създаде. Всички си приличат, защото са крехки и чупливи, и често страдат от допира на човешката ръка. Но всяко цвете е единствено и неповторимо сред пъстрия свят на цветята.

Децата са също като цветята - различни по възраст, раса и пол, но еднакви в своята невинност и незащитност. Те украсяват света и осмислят човешкия живот. Домът, в който има много деца е като цветна градина - пъстър, красив и богат, защото истинското богатство на един дом са не мебелите и украсите в него, а децата, защото самите те са живот.

Но децата искат обич и закрила. Истинската цветна градина се отглежда с любов и нежност, с

внимание и грижа.

А колко много са децата лишени от тях! Защо има изоставени от родителите, скитащи по гари и улици, бездомни, непотърсени и сякаш никому ненужни деца? Защо има гладни и недохранени, болни и страдащи деца? Защо всеки ден някъде по света умират деца?

**Хора, спрете и помислете!
Хора, бдете!**

Бъдещето на света е във вашите ръце, от вашия разум и милосърдие, от вашето благородство и чувство за дълг се нуждаят най-много децата. Направете света по-добър и по-справедлив! Дайте шанс на гладните и болните, на талантливите!

Децата са цветята на живота. Върху техните крехки мишци лежат опорите на човешкия род. Те притежават най-рядкото качество - невинността. Те са чупливи и нежни, но идват на света с една велика мисия - да украсят света, да осмислят живота и сътворят неговото чудо.

Хора, бдете! Пазете децата, за да бъде животът красив като цветна градина!

Петя Радославова Христова
VI "а" клас

За какво сме тук - за да се смеем или за да плачем.

В какво е смисълът на живота?

Дали това е щастието и удоволствието, постигнати тук, на земята, или стремежът към живот, съобразен с божествените предписания? Дали да живеем заради постигане на индивидуалното благо-

получие или заради щастието на другите? Човек иска яснота по въпроса за света и живота. Но светът остава безмълвен и неразбираем. Животът е една илюзия, но освободим ли се от тази илюзия, той става

безсмислен. Човек не е никога нито тъй щастлив, нито тъй нещастен, както си въобразява. За понасяне на щастието са необходими по-големи добродетели, от колкото за понасяне на нещастieto. Ако не съществуваша страданието, целите, успехът и неуспехът, въпросът за живота нямаше да има смисъл. Има само две състояния на душата - удоволствие и болка. Всеки човек предпочита удоволствието пред страданието. Животът е удоволствие и търсене на щастие. Щастието е върховно благо и смисъл на човешкия живот, но на всекиго се случва да има "лоши дни". Понякога сякаш всичко се "срутва" покрай нас, сякаш светът се е превърнал в най-враждебното място на вселената и ни отхвърля. Искане да ни няма, да се скрием за миг от проблемите и неприятностите, иска ни се да умрем. Затова човек трябва да положи усилия, за да открие онзи смисъл на своя живот, който ще му помогне да оцелява и да живее. Смисълът на живота е в

самия живот, че го има. Смисълът на живота е в познанието на самите нас. От нас, хората, започва и свършва всичко - от нашите отношения. Основната движеща сила на човека е търсенето на жизнения смисъл в конкретни житейски ситуации. Човек трябва да постъпва така, сякаш в него гледа целият свят и приема неговото морално правило за образец на човечеството.

Мария Петрова - 10^а клас

Сякаш беше вчера!!!

Обръщайки се назад, пред погледа ми се изпречват малки усмихнати личица, поели в ръцете си огромни букети цветя. В очите им е изписано онова познато пролетно вълнение – очакването на първия звънец, на първия учебен час. Тази картина на първия учебен ден за всеки от нас се повтаряше в продължение на 12 години, с тази разлика, че с всяка следваща година ние растяхме и се променяхме. Често се питахме кога най – сетне ще завършим и кога най – сетне ще свърши това монотонно училищно всекидневие. Бяхме нетърпеливи, тези години са най – живота ни. Но както нещо едва когато го прага на живота! училищни години. Всеки носи дълбоко в себе си безвъзвратно отминало беше нашият втори дом плакахме заедно, тук любовни трепети и най – добрите си приятели. изграждахме своите пълноценни и се реализират в живота.

възможно без хората, благодарение на които днес ние сме това, което сме – учителите. Понякога сурови и вискателни, друг път усмихнати и благосклонни, те са тези, които през всички тези години ни водеха и напътстваха. С укорителни думи или с насърчаващи съвети те ни стимулираха да вървим напред, да реализираме мечтите си, да изявяваме способностите си. И всичко това се случваше все в училище – място, едновременно на усърден труд, но и на безкрайни забавления. Кой би забравил щурите купони и верните приятели от ученическите години? Разбира се – никой. И макар сега да завършваме, ние ,вече бившите ученици, винаги ще носим в сърцата си това това незабравимо време.

неосъзнавайки тогава, че хубавите и най – скъпите в често става, човек оценява изгуби. Днес вече сме пред Свършиха онези безгрижни един от нас обаче, винаги ще машата на онова вече време. Та нали училището – тук се смяхме и дори изпитахме първите си важно, тук намерихме най Малко по малко характерни, превърнахме се в съзнателни хора, готови да Ала всичко това не би било

Велислава XII "б"

ИНТЕРВЮ

Заедно с 24 май-празникът на духовността идват и абитуриентските балове. Гимназия "Георги Бенковски" се разделя с поредния си випуск-випуск 2004. Едновременно щастливи и тъжни дванадесетокласниците се разделят със съучениците, приятелите и любимите си учители. Ние се радваме и тъгуваме заедно с тях.

Те изминаха пътя до средното си образование. Какво ще правят сега? Ще им липсват ли училището и ученическият живот?-

Вижте как отговориха някои от тях на тези въпроси.

На какво ви научиха учителите от СОУ "Г. Бенковски"?

12"а"

Маги: Учителите ни научиха да бъдем справедливи, честни. Научиха ни на взаимно уважение и да бъдем по-добри.

Валя: Несъмнено на знания, но и на много житейски уроци- благодарение и на техните съвети съм това, което съм - по-мъдра, с цели в живота; по-добър човек.

Ивайло (Гаданя): На ред и дисциплина.

Иван (Фициния): На много неща.

Бойко: На трудолюбие.

Цветослав: Научиха ме на много знания, за което съм им много благодарен!

12"б"

Лидка: Учителите ми разкриха непознати за мен страни на живота.

Тони: Научиха ме най-вече на упоритост. Показаха ми, че мога да постигна всичко, което

искам.

Коки: Показаха ми правилния път в живота.

Велислава: Може би ме научиха на това да мога да се справям с нещата от живота по-упорито, по-смело. Да навлизам в живота без толкова много страх.

12"в"

Вени: Научиха ни на това как да се учим. На нищо конкретно, просто ни научиха как да се учим.

Росица: На... как да учим и...абе на учение.

Какви бяха вашите ученически години? Определете ги с една дума.

Маги: Забавни.

Валя: Ползотворни, весели и сега осъзнавам, че ще бъдат и незабравими!

Ивайло (Гаданя): Пиянски!

Иван (Фициния): Луди!

Бойко: Весели.

Цветослав: Мисля, че бяха едни от най-прекрасните ми години до сега. Радвам се, че бях сред толкова хубави съученици.

12"б"

Лидка: Тези години сигурно ще оставят отпечатък в моя живот. Това са прекрасни години!

Тони: Много хубави!

Коки: Много яки!

Велислава: Бяха прекрасни наистина!

12"в"

Вени: Страхотни!

Росица: Щури!

Какво най-много ще ви липсва от училище?

12"а"

Маги: Всичко от училище, но най-вече приятелите!

Валя: Много неща- това, че никога вече няма да вляза в класната стая и да седна на, макар и неудобния чин, на който винаги можеше да си скъсаш чоропогашника или да си закачиш панталона; това че никога повече няма да чуя биенето на училищния звънец; караниците, но и веселите моменти с моите съученици; ще ми липсва дори блъсканицата по коридора по

време на междучасието: ще ми липсват учителите, приятелите ми- всичко!

Ивайло (Гаданя): Г-жа Енчева и съучениците ми.

Иван (Фициния): Съучениците и приятелите.

Бойко: Моите съученици.

Цветослав: Предполагам съучениците.

12"б"

Лидка: Моите съученици.

Тони: Съучениците.

Коки: Ученичките!

Велислава: Нищо!

12"в"

Вени: Съучениците.

Росица: Приятелите, съучениците, всичко от училище!

Кой е учителят, който ще остане завинаги в сърцето ви?

12"а"

Маги: Владо Димитров.

Валя: Това не може да се определи- всеки един от тях има малко местенце в сърцето ми, защото ме е научил на нещо добро.

Ивайло (Гаданя): Росица Енчева

Иван (Фициния): Росица

Енчева

Бойко: Енчева

Цветослав: Класната ми- Росица Енчева

12"б"

Лидка: Класната- Г-жа Човканска

Тони: Класната

Коки: Класната

Велислава: Няма определен учител, който да остане в сърцето ми. Всеки е оставил

нещо в мен!

12"в"

Вени: Митко Симеонов

Росица: Митко Симеонов

Какво ще пожелаете на следващия випуск?

12"а"

Маги: Да бъдете добри!

Валя: Да бъдат задружни, да се обичат- ако не могат поне да се уважават, защото това ще е последната им година заедно- а после наистина ще им бъде мъчно един за друг. Много успехи и късмет!

Ивайло (Гаданя): Да са по-луди!

Иван (Фициния): Успех!

Бойко: Повече пиянски вечери!

Цветослав: Да се учат и да имат късмет!

12"б"

Лидка: Много успехи в живота!

Тони: Успешно завършване и постигане на всички цели!

Коки: Успехи в живота!

Велислава: Късмет!

12"в"

Вени: Да учат повече от нас!

Росица: Да си прекарате по-хубаво и да слушате!

А сега накъде?

12"а"

Маги: Към студентските години!

Валя: Към големия и малко стршничък (поне за мен) живот!

Ивайло (Гаданя): ШЗО-Плевен, Казармата

Иван (Фициния): В студентския живот!... От каде да знам!

Бойко: Към някое висше учебно заведение!

Цветослав: Надявам се в

някой университет!

12"б"

Лидка: Сега започва обиколването по Вузовете и изпитите.

Тони: За сега не мисля да продължавам да уча.

Коки: За сега не съм решил.

Велислава: Надявам се да продължа да уча и ... да успея в живота.

12"в"

Вени: Ще видим след бала!

Росица: Ще продължаваме нагоре!

И ние, скъпи приятели, ви пожелаваме успешно завършване и покоряване на всички върхове!

Кали & Христомир
11"б"

От Испания, Италия и Португалия "Кралеки на земята, кралицата, кралицата"

Съвсем неочаквано тинейджъри от девети, десети и единадесети клас на 6.04.2004 нарушиха ваканционния си режим като станаха рано сутринта, за да се срещнат с чуждестранните гости от Испания, Италия и Португалия. Срещата се осъществи в учителската стая на училището ни, където седнахме на сладка приказка с кафе и сладки. Всеки чужденец беше посрещнат с букет от красиви български цветя. Екипът им се състоеше от младежи на възраст от 18 до 25 години, които бяха придружени от координатори по проекта и преводачи. Целта на посещението им беше екологията. Тетевен като град с красива и удивителна природа беше включен в тяхната програма. Те избраха да се срещнат с ученици от Тетевенската гимназия, тъй като това е най-елитното общинско училище в града, което обучава ученици в паралелка "Развитие и управление на туризма". Директорката

на СОУ "Георги Бенковски" - г-жа Николова ги запозна с историята на училището ни, с различните паралелки, с извънкласните дейности и с проектите, свързани с екологията. Някои ученици от езиковата паралелка - IX а клас проведоха свободен разговор на английски език.

За спомен от срещата ни с тях освен богатите впечатления остана общата снимка, която направихме пред училището ни. Всички заедно посетихме тетевенския музей и църквата "Всяк Светих". Вечерта затвърдихме приятелските си отношения в клуб "PLAY". Под ритъма на чалгата всички се отпуснахме и направихме голям купон - песни и танци до зори. Особено приятно за нас бе предложението да посетим техните страни. Срещата с нашите гости постави началото на едно ново приятелство, което, надявам се, ще продължи и в бъдеще.

Ваня - XI б клас

Денят на Земята

На 22 април най-артистичните ученици от гимназия "Георги Бенковски" представиха в салона на читалище "Съгласие" празничен спектакъл, посветен на Деня на Земята. "Държавите в Европа и техните най-големи забележителности." Инициатор на тематичния спектакъл беше г-жа Росица Паскова, а вътнкостите на

театралното изкуство ни въведе Люба Дочева.

През цялото време изследователският екип (Боряна, Димитър, Борис и Николай XI б клас) неуморно се опитваше да осъществи връзка с мистериозното извънземно.

Действието на пиесата ни отведе във Версай, където се запознахме с Краля Слънце, с неговата кралица и със семейното куче (Христомир и Калина XI б клас и Дейзи)

В защита на Негово Величество френския крал, който беше нападнат от англичаните, се явиха и четиримата мускетари - Атос, Портос, Арамис и Дартанян (Лачо и Христо XI б, Лачо и Боби)

Най-голямото забавление за Краля и Кралицата беше художникът Едуард Мане (Виктор), който им представи един от най-известните си творби.

През настоящата 2004 година СОУ "Георги Бенковски" ще празнува своя 90 годишен юбилей. Учениците от нашата паралелка - 9А клас, подготвиха своя изява - музикално - поетичен спектакъл по стихове и писма на Яворов, Мина Тодорова и Лора Каравелова. Поради тематичната обвързаност с жената и любовта премиерата ни

Пред Тетевенската публика детективски разкрития направиха Шерлок Холмс и помощ-

никът му д-р Уотсън (Георги) Покана към гостите на празника да посетят Бъкингамският дворец, направи самата английска кралица. (Ива XI "б" клас)

Залата се изпълни с гласове

на ученичките от музикалната паралелка (Маринела, Фидана които изпяха руска народна

Поздрав

беше на 8-ми март - като поздрав за всички жени от Тетевен.

Спектакълът беше благотворителен, а събраните от двете представления средства дарихме за обогатяване на учебно - техническия фонд на училището.

Пави и Габри IX "а" клас

песен.

Оваците обраха тримата тенори - Павароти, Карерас и Доминго (), които разсмяха публиката с блестящото си изпълнение.

След дълго очакване връзката между земляни и извънземни беше осъществена. На сцената се появи представител на планета Тор ми ос, който отправи призив към хората да опазят Земята екологично чиста, да съхранят обичаите, културата и традициите за поколенията.

След представлението всички, доволни и с обогатени познания, се изправиха на крака, аплодирайки участниците в спектакъла.

И тази година денят на Земята беше подобаващо отпразнуван.

Ваня и Боряна XI б клас

Гърция и осмото чудо на света - Метеора

До Будапешта и назаб

Отгечени от голямата "почивка" на българо-гръцката граница нетърпеливо изучаваме заобикалящия ни пейзаж през прозорците на автобуса. Не след дълго сред раззеленилата се природа видяхме първите знаци, които ни уверяваха, че сме в Гърция – маслиновите дръвчета, едни от символите на Средиземноморието, гръцките къщи – големи, равни покриви, върху които имаше слънчеви бойлери, огромни тераси и добре подредени дворове.

В Солун разгледахме Стария град и най-голямата църква Св. Димитър. Качихме се на Триъгълната кула, от която се разкрива незабравима гледка към града. В църквата Св. Димитър необичайно за нас беше зеленината-палмовите клонки, с които Христос бил посрещнат в Ерусалим.

Вторият обект на нашата екскурзия - градчето Катерини-паралия, разделено на две части – Катерини – по-голямата градска част, и Паралия – по-малката част, която представлява курорт, разположен на брега на Егейско /Бяло/ море.

Вторият ден от нашето пътуване беше отделен за посещение на осмото чудо на света – Метеора. Пътят ни минаваше през равнинната област Тесалия, в чийто северозапа-

над сгущеното под нас градче – Кастраки. Гледката, която се откриваше, напълно оправдаваше името си – Метеора. Метеор, от гръцки, означава реещ се във въздуха. Това е духовен център още от XI век. На необикновените скални образувания, които представляват единични отвесни скали, със скални стени с височина до 100 метра, са разположени манастирите. В миналото те са били 24, но сега са останали само шест. Посетихме най-големия – свети манастир Преображение. Задължително е в тези манастири жените да влизат с поли ако не си носите на входа ше ви дадат/. Навремето монасите са се изкачвали до върха посредством последователни въжени стълби и асансьори, които са представлявали въжета с плетени мрежи накрая. Някои от тези асансьори все още съществуват, но не се използват. Сега, за да се достигне върха, са издълбани стълби в скалните.

Третият и последен за нас ден в Гърция съвпаднаше с голяма християнски празник – Цветница. Събудихме се от звъна на камбаните, които ни приканваха да влезем в храма и да запалим свещичка за здраве. Направихме последните си сувенирни покупки – знаменитото гръцко "Узо", зехтин, вкусен шоколад, гръц-

Едва ли има човек в България или българин извън нея, който би оспорил факта, че нашата родина е най-красивата страна на света, раят на земята. Но пътуването извън страната е възвращащо преживяване – опознаваш културата и нравите на други народи, оценяваш красотата на земята.

Пътуването в чужбина е преминаване на граници, но какви граници разделят хората? Ние сме хора навсякъде, въпреки че всеки човек е различен. Доколко различията издигат стени и поставят граници между нас?

Това си мислех, докато чакахме да преминем през сръбската граница. Намирахме се на ничия земя. А на "ничия земя" си никой, нито българин, нито европейец, въпреки че се намираш в Европа. Тези мисли скоро се заменят от трескавото очакване и нетърпение да се докоснем до приказната красота на унгарската столица, позната ни от разказите.

И тази приказна красота изпълва из водите на Дунава! Мостовете, прехвърлени от бряг до бряг, спояващи Буда и Пеща в едно цяло. Блестящи паметници на културата и изкуството допълват излъчването и прелестта, в която всички потъваме опиянени.

В морето от приятни емоции се потапяме с пътеешествието до три близки до Будапеща градчета, тясно свързани с историята на Унгария.

В Естергом ни удивява колосалната католическа катедрала, посеща името на градчето. И не си мислете, че преувеличавам, като казвам "колосална". Единствено тази дума дава поне бегла представа за идеще високо 104 и дълго 100 метра.

Средновековен замък на унгарски крале, построен от крал Бела IV, ни посреща във Вишеград. И сякаш още в стените на крепостта отекват виковете на рицарите, още се

уеща ароматът на древността.

А сладкото ни приключение в Сентеноре се състои в посещение на Марципанения музей, където съзираме истински произведения на изкуството от шоколад.

Запленява ни разходката из столицата и разглеждането на забележителностите. Разказът на екскурзоводката ни връща във времето, когато маджарите са се заселили в земите на днешна Унгария, докдето са се простирали и владенията на Крум Страшний, по времето на велики крале и мъдри кралици. Удивяват ни красивата сграда на Парламента, пицната катедрала "Свети Стефан", стратотните умения на дунавските рибари, построили своя Рибарски бастион, за да се защитават от османците.

Брилянтен завършек на това възвращащо приключение е пътуването с корабче по Дунав. Валсовете на гениалния Щраус ни потапят в сладко опиянение, а светлините на града, отразяващи се в лазурните води на реката, превръщат нощта в ден.

Въпреки страхотните преживявания в Унгария, след преминаването на Сръбско-Българската граница изпитах истинско облекчение от завръщането в родината, защото човек се чувства най-добре там, където са неговите корени.

Петя - VI а

ден край се намира Метеора.

По планинския път, който отвеждаше до същинската част на този природен феномен, спряхме за почивка и разгледахме автентична фабрика за икони – още от XVIII век. Образите на светците се рисуват върху специална мушамла, намазана със ситно смлени рибни кости и мед. В боите, с които се рисува, се слага и яйчен жълтък, а изключителна ценност представлява осемнадесет каратовото златно фолио, което се слага за фон на иконата и облицовка на рамката.

Планинския път се виеше

ка халва. Не забравихме и подаръците за душата – гръцка музика – инструментални изпълнения на известния гръцки композитор Микис Теодоракис.

Ободрени и обогатени поехме към България, под звуците на бузуки, прехвърляйки мислено всички наши преживявания. Никога няма да забравим красивата Гърция и осмото чудо на света – Метеора.

Мартин Симеонов – VII

Пустата – синоним на свобода

Пуста! Самото име създава представата за едно необятно море от безбрежна равнина. Ако по някаква случайност съдбата ни е отвела там, първото, което окото ни ще съзре, е една обширна земя. Докдето ни стига погледа, виждаме нещо огромно, а там, зад хоризонта, като че ли крие жадуваното спокойствие, с което само пустата може да ни даде. Там може и да правиш всичко, което си пожелаеш, да живееш истински без каквито и да било норми и ограни-

чения, опиянен от усещането за простор, волност, свобода. През деня, когато е горещо, се появяват красиви миражи, които те омагьосват, а вечер легендите за героизъм и подвизи, случвали се там, те учудват и омайват.

Това е пустата – една сбъдната мечта, една илюзия, един блян, един истински мираж, в който човек, може да намери себе си и да открие смисъла на своето съществуване.

Маринела Красимиrowa –

VIв клас

Грижи за косата

Маникюрът

Състоянието на косата зависи от грижите за нея. Нашите съвети, за да имате хубава, буйна и здрава коса:

- * Мийте косата си с шампоани за честа употреба два пъти седмично.
- * Масажирайте скалпа при всяко миене.
- * Намокрете косата изцяло и тогава поставете шампоан, по възможност по-мек.
- * Използвайте шампоани с витамини и растителни екстракти.
- * Изплаквайте я грижливо.
- * Изтисквайте я внимателно и я завийте в затоплена хавлиена кърпа.
- * Оставете я да изсъхне по естествен начин.
- * Изберете едър гребен за разресване.
- * За подхранване на косата използвайте ампули с витамини или етерични масла.
- * За да е здрава косата ви, хранете се правилно. Използвайте кисело мляко, прясна риба, пресни зеленчуци и салата, пресни плодове, пълнозърнести храни, ориз и др. Избягвайте кола, кафе, шоколад.

Открийте прическа за своето лице

За да определите как ви отива най-много да носите косата си, първо разгледайте фигурата си. Ако сте щастливка с идеална фигура без никакви дефекти, можете да правите с косата си каквото поискате, но... все пак трябва да се съобразите с формата на лицето си. Ако сте по-скоро нисичка или малко закръглена, по-добре е да носите къса коса. Високите и слаби момичета не трябва да носят къси коси.

Ако лицето ви е дълго и тясно не носете косата си на среден път, не си позволявайте дълга права коса. Подходяща е средната дължина на косата с кичури-ресни на бретона. Задължително е косата на темето да е припнала, а отстрани, на слепоочията-бухнала.

Щом лицето е кръгло не са за препоръчване прическа с бретон или с дълбок страничен път, както и къдрици със средна дължина на косата. Идеални са несиметрични прически и фризури без път.

Ако лицето ви има триъгълна форма много добре подхожда изтънен на ресни бретон над челото, високо разположеният страничен път.

Овалното лице ви позволява всичко. Можете да носите косата си според моментното настроение.

Съвети за красив маникюр.

Преди да пристъпите към лакиране на ноктите, трябва да се погрижите за тях.

* Ноктите трябва да са почистени от всякакви остатъци от лак.

* Оформете ноктите с пиличка-не пилетя прекалено

дълбоко отстрани към основата на нокътя. Пили се винаги винаги от страничните краища към средата.

* Намажете пръстите и ноктите със специално масло за нокти.

* После нанесете пласт основа за лак. Преди да нанесете един или два пласта от лака след безцветната основа, изчакайте няколко минути.

* Оставете мъничко разстояние около кожичките.

Козметика за момчето

Момчетата също трябва да се грижат за поддръжка на кожата на лицето.

* Измиването със специални гелове или екфолиращ сапун, използването на антибактериален коректор за премахване на пъпки, както и не на последно място изборът на пана за бръснене и афтершейф са много важни.

* Използвайте овлажняващи гелове за бръснене.

* Подбирайте афтершейф балсами на не спиртна основа.

* Снабдете се с качествена самобръсначка и сменяйте често ножчетата.

* Поддържайте високо ниво на лична хигиена и кожата ще ви се отблагодари със свежест и приятен вид.

Редакционен екип:

Авторски текстове за този брой
подготвиха:

Кали, Христомир и Ваня 11б, Боби 11б,
ученици от IXа, Мария Христова VIб, Мария
Петрова 10а, Петя Радославова VIа,
Велислава 12б, Пави и Габи IXа, Мартин
Симеонов VII, Маринела Красимирова VII

Дизайн и компютърна обработка:

Валентина Минковска и Владимир
Димитров

Сашка, Борис, Виктор, Антон, Димата,
Джибрата, Фициния, Гаданя, Валя, Боби,
Биса, Вержи, Драго -12а

Редактор : Марияна Маркова

Редакционният екип е отворен за нови
членове.

Адрес: ул"Кардан "14 Тел.:23-89,
e-mail: gbenkovski@infotel.bg